

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Akide, Vatan Olduğunda!

Sınırlar hiçbir zaman bir kader olmadığı gibi uyruklar da bir Müslüman için ebedi bir kimlik olmamıştır; aksine bunlar, Müslümanların devletinin yıkılmasının ardından dar bağlamlarda ortaya çıkan modern mefhumlardır. Zira bu sınırlar, kendilerini bu yapay haritalardan daha geniş olarak gören halklara dayatılmıştır. Müslüman ülkelerin kalbinde ümmet, hiçbir zaman sadece birbirine komşu halklardan ibaret olmamıştır; aksine toprak ve dilden daha derin bir bağla birleşen canlı bir varlık olmuştur; işte bu bağ, İslam akidesidir.

Nitekim İslam ümmeti, bu ayrımları bilmeden yüzyıllar boyunca yaşamıştır. Nitekim bir Müslümana uyruğu değil, dini sorulurdu; dolayısıyla yeryüzü birbiriyle çatışan vatanlara bölünmemişti, aksine en doğudan en batıya kadar halklarının kalplerinin birleştiği tek bir dâr/belde olarak görülmekteydi. Yani İslam'a mensup olmak, insana tam bir aidiyet, koruma ve onur duygusu kazandırmak için yeterliydi.

Ancak Müslümanların vahdetini simgeleyen tahtın yıkılmasıyla birlikte, ümmet yeni bir aşamaya girmiş ve ümmete milliyetçilik ve vatancılıklar dayatılmıştır. Hatta bir Müslüman, kardeşinin ülkesinde bir yabancı haline gelmiş, pasaporta mahkum edilmiş, sınırlarla kısıtlanmış ve gerçek aidiyetinin derinliğini yansıtmayan dar bir kimlikle tanımlanır hale gelmiştir. Böylece ümmet parçalanıp bölünmüş ve birbirine tutunan tek bir güç olmak yerine, enerjisini iç çatışmalara harcamaktadır.

Nitekim bu bölünmelerin ümmete zayıflıktan başka hiçbir şey getirmediği açık bir hale gelmiştir. Peki tek bir Allah'a, tek bir kitaba ve tek bir peygambere iman eden bir ümmet, sanki aralarında ortak hiçbir şey olmayan milletlermiş gibi, her birinin kendi bayrağı, sınırları ve ordusu olan ayrı varlıklara indirgenmeyi nasıl kabul edebilir?!

Müslümanların devletini yeniden kurmaya davet, onların zihinlerinden sınırları ve haritaları silmekle başlar. Dolayısıyla bir Müslüman, herhangi bir yerdeki kardeşinin kendisinin bir uzantısı olduğunu, davasının bir ve kaderinin de ortak olduğunu idrak ettiğinde, işte o zaman gerçek ümmetin özellikleri belirlemeye başlayacaktır. Milliyetçilikler akide karşısında geri çekildiğinde ve dar kimlikler daha geniş bir kimlik içinde eridiğinde, işte o zaman ümmetin yeniden inşası mümkün olacaktır; bu ise bir hayal değil, ümmetin uzun süre yaşadığı bir gerçekliktir.

Şimdi soru şudur: Peki bu birliğin geri dönmesi mümkün müdür? Dahası soru şudur: Tarihimizin daha büyük olanlara tanıklık ettiğini bildiğimiz hâlde neden bir alternatifi kabul ediyoruz? Oysa bir zamanlar tek bir beden olan bir ümmetin, ne kadar uzun sürerse sürsün dağınık vücut parçaları halinde kalmaya rıza göstermemesi gerekir.

Ümmetin bugün yaşadığı bölünme ve zayıflık, kaçınılmaz bir kader değildir; aksine Müslümanlar, gerçeklerinin ve birleştirici kimliklerinin bilincine yeniden

varırlarsa, bu aşılabilecek geçici bir durumdur. Bir zamanlar Müslümanları bir araya getiren ümmet, bir efsane değildir; aksine akidenin ortaya çıkardığı bir gerçekliktir; bu yüzden akide, yüce referans olduğunda işte o zaman ümmet, kendinin sınırların parçalayamadığı ve bayrakların ayıramadığı tek bir varlık olduğunu görecektir.

O ihtişamı geri kazanmak, sadece özlem duymakla ya da gerçekliğe ağıt yakarak yetinmekle olmaz; aksine nefislerde ümmetin anlamını canlandırmak ve her aidiyetin üstünde akide aidiyetini pekiştirmek için ciddiyetle çalışmakla olur. Halkına asla yalan söylemeyen ve kendini bu kutsal görev için çalışmaya adanmış olan bu lider, Müslümanları tek bir sancak altında birleştiren varlığı yeniden inşa etmek için sizleri ciddiyetle çalışmaya ve samimi bir şekilde çaba göstermeye davet etmektedir; bu davet, yok olanı canlandırmaya, kaybolanı geri kazanmaya ve ümmetin dağınık parçalarını bir araya getirecek, ona birliğini ve gücünü geri kazandıracak bir devletin kurulması için çalışmaya yönelik bir çağrı olsun ki böylece ümmet, daha önce olduğu gibi en hayırlı bir ümmet haline gelebilsin ve dünyayı kokuşmuş kapitalist sistemin pisliğinden kurtaracak hadaratı yeniden tesis etmek için risaletini taşıyabilsin. Bu ise aziz olan Allah'a hiç de zor değildir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Munis Hamid – Irak